Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26105
Copyright: Admont, Benediktinerstift

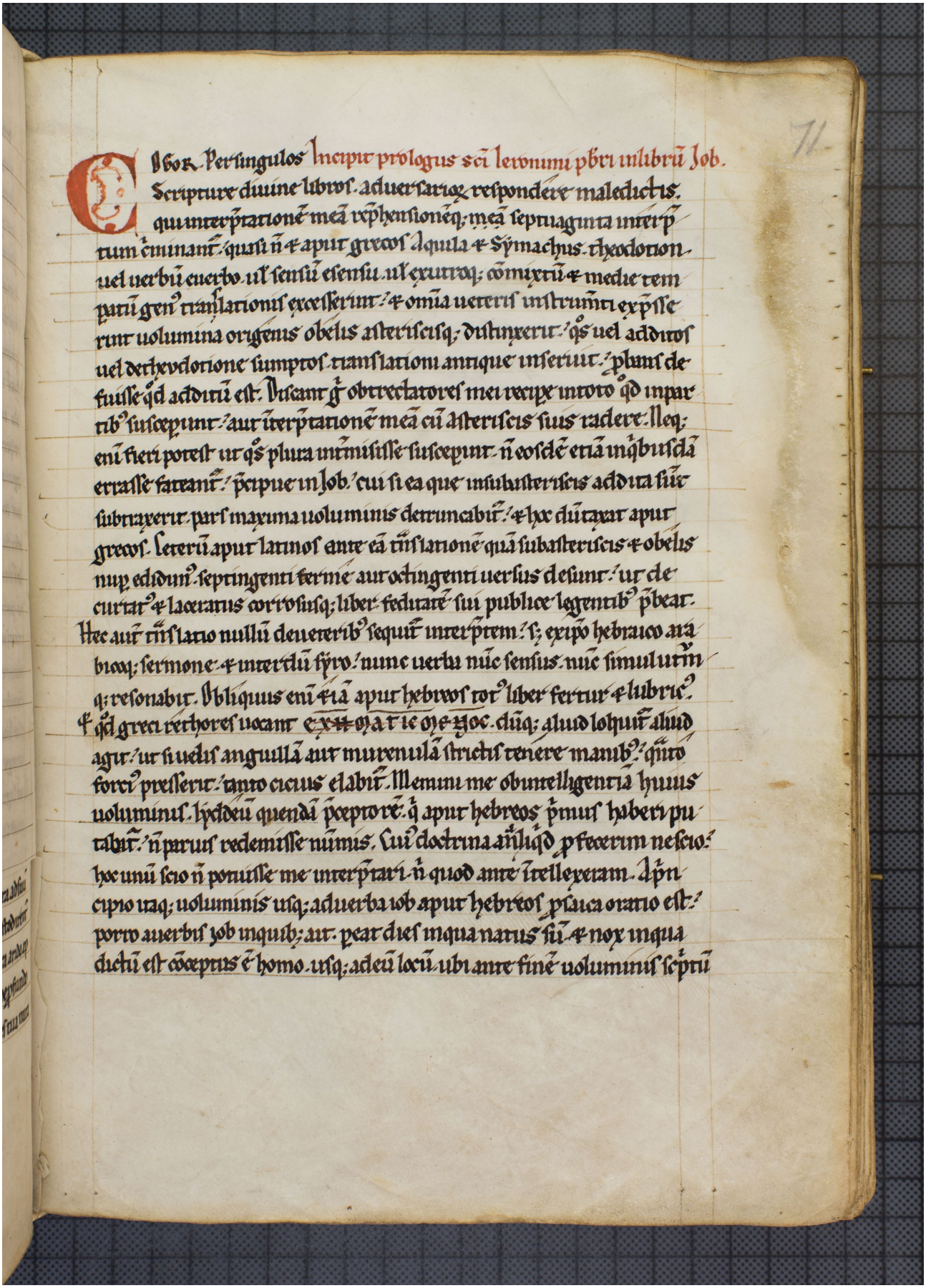

71

Incipit prologus sci hieronimi pbri in libru Job.

Iobor. Per singulos scripture diuine libros aduersariorum respondere maledictis, qui interpretationem meam reprehensionemque meam septuaginta interpretum eminant, quasi non et apud grecos Aquila et Symachus, Theodotion uel uerbum euerto uel sensum eisensu uel utrumque commixtum et medie temporum genus translationis excesserint, et omnia ueteris instrumenti expsserunt uoluminia origenis obelus asteriscisque distinxerit, quos uel additos uel de theodotione sumptos translationi antique inseruit, plures defuisse quod additum est. Dicant qui obtrectatores mei recipere in toto quod in partibus susceperunt, aut interpretationem meam cum asteriscis suis tradere. Neque enim fieri potest ut quos plura uitiosisse susceperint non eosdem etiam in ubiusdam errasse fateantur. Perpue in Job. cui si ea que in iuxta asteriscis addita sunt subtraxerit pars maxima uoluminis detruncabitur. Et hoc dicitur apud grecos. Ceterum apud latinos ante eam translationem quam sub asteriscis et obelis nuper edidimus, septingenti ferme aut octingenti uersus desunt, ut decurtatus et laceratus corrosusque liber fedutate sui publice legentibus pbeat.

Hec autem translatio nullum deuetetibus sequitur interpretem, sed expo hebraico arabicoque sermone et interdum syro, nunc uerbum nunc sensum, nunc simul utrumque resonabit. Obliquus enim et ita apud hebreos tortuosus liber fertur et lubricus. Et sicut greci rethores uocant ἐξ ὑπαρχῆς ἐξ ὑποθέσεως dicunque aliud loquitur aliud agit, ut si uelis anguillam aut murenulam strictis tenere manibus, quanto forcius presserit, tanto citius elabitur. Illemum me obuntelligentia huius uoluminis. Hebdeum quendam peperore quod apud hebreos primus haberi putabitur, non parui redemisse numis. Cui doctrina anilique pfecerum nescio. Hoc unum scio non potuisse me interpretari non quod ante intellexeram. A principio itaque uoluminis usque ad uerba iob apud hebreos plaua oratio est. Porro a uerbis iob inquibus aut. pereat dies in qua natus sum et nox in qua dictum est conceptus est homo. usque ad eum locum ubi ante finem uoluminis septum